

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 23698

гр. София, 15.11.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в закрито заседание на 15.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

като разгледа дело номер **6657** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На 12.11.2024 г. по делото е депозирана молба от Н. А. Н. за предоставяне на правна помощ за процесуално представителство на основание чл. 21, т. 3 и чл. 23, ал. 3 и ал. 4 от ЗПрП. Към молбата са приложени доказателства за материално и гражданско състояние, за здравословно състояние, трудова заетост и др.

Съгласно чл. 94 и чл. 95, ал.1 от ГПК във връзка с чл. от 144 АПК правната помощ се състои в осигуряване на безплатна адвокатска защита, за предоставянето на която е необходимо подаване на молба в писмена форма до съда, пред който делото е висящо. В този смисъл производството по искания за предоставяне на правна помощ е специално и се развива в рамките на основното производство по предвидения в закона процесуален ред.

Редът за предоставяне на правна помощ е регламентиран в Закона за правната помощ (ЗПрП), като неговата цел е да гарантира равен достъп на лицата до правосъдие, чрез осигуряване и предоставяне на ефективна правна помощ. Тя се предоставя при наличието на определени законови предпоставки. С разпоредбата на чл. 21 от ЗПрП са определени конкретните видове правна помощ: консултация с цел постигане на споразумение преди започване на съдопроизводството или за завеждане на дело; подготовка на документи за завеждане на дело; процесуално представителство; представителство при задържане. От текста на разпоредбата е видно, че предоставянето на правна помощ винаги е обусловено от съществуването на правен проблем, във връзка с който молителят възнамерява да защити правата си по конкретно дело. В настоящия случай се претендира предоставяне на правна помощ за процесуално представителство в производството, образувано по жалбата на Н. против решение №ЛДЖ-24-16/24.06.2024 г. на инспектор при ИВСС.

Съгласно чл. 23, ал. 2 от ЗПрП системата за правна помощ обхваща случаите, когато страната по административно дело не разполага със средства за заплащане на

адвокат, желае да има такъв и интересите на правосъдието изискват това.

Според чл. 23, ал. 3 от ЗПрП по административни дела правна помощ се предоставя в случаите, когато въз основа на представени доказателства от съответните компетентни органи съдът прецени, че страната няма средства за заплащане на адвокатско възнаграждение. Тази преценка се извършва, като се вземе предвид следното: 1. доходите на лицето или на неговото семейство; 2. имущественото състояние, удостоверено с декларация; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата заетост; 6. възрастта; 7. други обстоятелства.

В случая, с оглед характера на производството по закон не се предвижда задължителна адвокатска защита. Не са налице и предпоставките за предоставяне на безплатна правна помощ по преценка на съда.

Според чл. 23, ал. 4 от ЗПрП такава се прави въз основа на представени от страната писмени доказателства, издадени от съответните компетентни органи, като вземат предвид доходите на лицето, семейното и имущественото му състояние, удостоверени с декларация, трудовата заетост и възраст. От жалбоподателя са представени доказателства относно здравословното му състояние, удостоверено с експертно решение на НЕЛК от 15.06.2021 г. и декларация за материално и гражданско състояние. Въпреки че посочените доказателства сочат на недостатъчност на средства за ангажиране на адвокатска защита, настоящият състав намира, че предоставянето на безплатна правна помощ не е необходимо.

Според чл. 24, т. 1 и т. 2 от ЗПрП, правна помощ не се предоставя, когато това не е оправдано от гледна точка на ползата, която тя би донесла на лицето, кандидатстващо за правна помощ, както и когато претенцията е очевидно неоснователна, необоснована или недопустима. В случая предоставянето на правна помощ за процесуално представителство предвид характер на производството е неоправдано по смисъла на чл. 24, т. 1 от ЗПрП, тъй като предметът на делото не разкрива фактическа и правна сложност, а и на основание чл. 168 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени в жалбата, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. В тази връзка процесуалните права на жалбоподателя са гарантирани.

Предвид изложеното Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Н. А. Н. за предоставяне на правна помощ за процесуално представителство по адм. дело № 6657/2024 г. по описа на Административен съд София - град.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: